Wana usku.

1.) Oma inimine ei tõhtind tuppa tulles nalja peräſtki teretada. Kui mõni noor nalja ammas ſedä julges tehä; ſai ta kõhe wana eide kääſt luuwa wart, potti arki ehk panni käppä, (ſäplä) maitsta. Se oma inimiste teretus pidi neie uſu järel ſurma oma rahwale tooma.

2) Keski ei tõhtind istudes jallad tõine tõiſe pääle risti panna ja ſiis edeſi tagaſi liiguta=des kiiguta. Kes ſedä julges tehä ſee pidi wana pagana laſt kiigutama.

3.) Noore kuu laupa ei mendod millagi wihtle ma; uſuti et ſiis ſelle wihtlemiſe läbi iho peab ſü=gelemma akkama. Ka wiha õkſi ei leigatud mitte neiſt kaskiſt kus urwad külles õlid: Kar deti et neiſt pidi kärn (ſügelik) inimiste ~~kallale~~ külge akkama.

4.) Kui kewäde kaſe puu mahl lahja õli; ſiis uſuti et lehma piim ſuwel ſaab ramus õlema Kui mahl ramus ſiis piim pidi lahju ja we ſine õlema. —

5.) Kui juukſeid leigati ei tõhitud maha leiga tud iuukſi mitte õuwe wiskada. Kardeti et linnukeſed kannawad iuukſed oma peſaſſe; ſiis peab ſee inimene kanget pää walu tunde ma kelle iuukſed linu peſa weedod.

Maha lõigatud iuukſed wiſati ahju; mõni top=pind jälle lehmä ſitta ſiſſe; lootes ja uskudes et tämä iuukſed ei akka ſiis millagi murenema.

6.) Kui Aprilli kuus põllud jo ninda kuiwad on et kündädes pankad üles ajab. Siis uſuti: „Suwi ſaab wihmane õlema.

7.) Wana rahwal õli ſee pruuk; et kui ſurrud ini mene (puuſärki) kirstu pandi; ſiis uus linane kangas tämä üle tõmmati. Sedä kanga tük ki, midä ſume pääle pandi, ei tõhitu mitte noa ega kääridega leikada; waid pidi kanga õtſaſt wällä rebitud ſaama. —

8.) Kui talwel heinä kuhja kodo weeti; ſiis jääti malga topp maha. Kardeti: „Kes malga toppi kodo toob, ſell ſaab heinä puudus kätte tule ma.